

1. Procedeu de ardere a combustibilului care constă în debitarea amestecului de combustibil și oxidant în zona de ardere, aprinderea și arderea amestecului în câmpuri electrice longitudinal și transversal, ultimul fiind format de un sistem de electrozi amplasați în jurul flăcării, și reglarea intensității și frecvenței câmpurilor electrice, caracterizat prin aceea că arderea amestecului se efectuează în câmpuri electrice continue, iar reglarea intensității și frecvenței câmpului electric transversal se efectuează prin reglarea rotației electrozilor în jurul flăcării.

2. Dispozitiv de ardere a combustibilului constituit dintr-un arzător, un motor electric și un sistem de electrozi amplasați în jurul flăcării și conectați la bornele unei surse de curent cu tensiune reglabilă, caracterizat prin aceea că sistemul de electrozi este executat în formă de două tije metalice, instalate paralel și diametral opuse în raport cu axa arzătorului cu posibilitatea rotației în jurul ei, legate cinematic cu motorul electric cu posibilitatea de reglare a rotației, în calitate de sursă de curent este utilizată o sursă de curent continuu, totodată electrozii sunt uniți printr-un sistem mobil de comutare, unul la borna pozitivă și altul la borna negativă, iar arzătorul este legat la pământ.